

Derfor er det simpelt hen en elementær misforståelse at kalde det, jeg siger, for ideologisk. Nej, det er et forsvar for en historisk given virkelighed, som er den danske, og som mildest talt er noget konkret for danskerne.

Kl. 20:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det er hr. Simon Emil Ammitzbøll for endnu en kort bemærkning.

Kl. 20:13

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Nu får vi jo så bare endnu et skoleridt i sådan en nationalromantisk idépolitisk gennemgang, som jo dybest set ikke vedrører den konkrete problemstilling, overhovedet. Det her handler om nogle konkrete mennesker – nogle konkrete mennesker, som oplever nogle konkrete problemer, fordi de ikke kan få et dobbelt statsborgerskab, hvilket gør, at de måske ikke kan få et bestemt job, eller at de måske ikke kan stemme i det land, de bor i. Det er rent basale, konkrete problemer. Det er en konkret virkelighed i stedet for alt det der flagreværk, som hr. Søren Krarup går ind i.

Hvis vi giver de mennesker dobbelt statsborgerskab, generer det jo hverken hr. Søren Krarup eller mig eller andre. Det er kun dem selv, det går ud over. Hvorfor ikke lade dem få det, hvis det kan løse deres problemer?

Kl. 20:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:14

Søren Krarup (DF):

Det er fuldstændig et spil med ord. Hr. Ammitzbøll taler om konkret, og så ophæver han det i øvrigt i abstraktioner. Nej, det konkrete er, at man netop hører hjemme i en historisk sammenhæng. Det er jo ikke konkret at dele alle op i de enkelte, man er, og så sige, at det i øvrigt er lige gyldigt, hvilken sammenhæng man hører hjemme i.

Om hr. Ammitzbøll ønsker et dobbelt statsborgerskab eller et nationalt tilhørsforhold, er en reel modsætning, og det hjælper ikke, at man bare spiller bold med ordene og siger ordet konkret og så lukker øjnene for, at der naturligvis altid er en mening med den tilværelse, de konkrete personer lever i.

Kl. 20:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er SF's ordfører, og det er fru Hanne Agersnap.

(Ordfører)

Hanne Agersnap (SF):

I SF deler vi forslagsstillernes betragtninger om, at verden har åbnet sig. Det er blevet nemt at rejse fra land til land og fra kontinent til kontinent, og for mange er det naturligt i en længere årrække at bo i et andet land, mens de studerer; arbejder eller stifter familie, eventuelt med en udenlandsk ægtefælle. Om det er globalisme eller en ideologi, eller om det bare er at konstatere facts, må de mere ideologiske medlemmer af Tinget her tage sig af. Men en stor del af dem rejser ikke ud for permanent at udskifte et land med et andet, og dermed resulterer den her udrejse i, at borgerne reelt får to hjemlande. Disse vil derfor gerne beholde statsborgerskab i begge. Det vil bl.a. gøre det muligt at deltage i demokratiet i bopælslandet, være valgbar og have valget.

Hermed har jeg sagt, at jeg støtter beslutningsforslag nr. B 55, og jeg deler ikke Dansk Folkeparti og hr. Søren Krarups angst for, at muligheden for dobbelt statsborgerskab skulle undergrave nationalstaten.

Den her diskussion har vi haft før – så sent som for under et år siden. Der deltog jeg ikke selv i den, men jeg har læst debatten. Jeg vurderede faktisk, at mange var positive, men fandt, at forslaget var for upræcist, og at der var praktiske problemer, der ikke var løst. Jeg undrer mig over, at det ikke kan gå hurtigere med at få løst de praktiske problemer, i og med at der er mange lande, der har indført det. Der blev også afholdt en eksperthøring i maj sidste år for at belyse nogle af de problemer, der kunne være i forbindelse med dobbelt statsborgerskab. Jeg ved ikke, om jeg har læst alle ekspertindlæggene, men nogle af dem, og jeg mener at kunne sige, at der blev oplyst om dobbelt statsborgerskab, og at det blev vendt og set fra mange sider.

Danmårk har ligesom de fleste europæiske lande tilsluttet sig den europæiske konvention om statsborgerret i 1997. Det er den konvention, der åbner mulighed for dobbelt statsborgerskab, og det er på baggrund af den konvention, at de fleste europæiske lande har indført dobbelt statsborgerskab. Jeg synes derfor, at det er forbavsende, at det skal tage så lang tid at få en stillingtagen til den her sag.

Jeg forstår, at modstanden bygger på to ting. Nogle ønsker yderligere undersøgelser, og andre har en mere ideologisk modstand mod at indrette sig på, at samfundet har ændret sig, at verden er blevet mere global eller international,